

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HERDENKING VAN DE KRUISDOOD VAN ONZE HEER

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Goede Vrijdag, 29 maart 2013, 20u**

Jes. 52, 13 – 53, 12

Hebr. 4, 14-16 ; 5, 7-9

Job. 18, 1 – 19, 42

Broeders en zusters,

We hebben zojuist het lijdensverhaal van Jezus Christus gehoord. Straks zullen we het kruis van achteraan de kathedraal naar voren dragen om het te vereren. Onderweg zullen we driemaal halt houden en knielen, terwijl de voorgangers zingen: "Dit is het kruis, waaraan de Redder van de wereld heeft gehangen". Aan het kruis dat we vereren, heeft Jezus gehangen. Daar heeft Hij zijn laatste woorden gesproken en zijn laatste daden verricht. Daar heeft Hij het sterkste gebaar volbracht waartoe Hij gezonden was. Hoewel Hij letterlijk aan handen en voeten gebonden was, kon niemand Hem nog tegenhouden. Het kruis was de plaats van zijn ultieme vrijheid. Uitgerkend op het kruis kon Hij zeggen: "Het is volbracht". Het belangrijkste wat Jezus te doen had, kon enkel daar tot voltooiing komen. Wat kon Jezus enkel op het kruis tot voltooiing brengen?

Allereerst: zijn vereenzelviging met iedere mens die moet lijden, meestal onverdiend. Goede Vrijdag is de dag van al wie met een kruis op de schouders door het leven gaat. Die kruisen zijn ontelbaar in soort en in maat. Wie durft kijken achter het schone gordijn van de wereld ontdekt al vlug een eindeloze verscheidenheid aan lijden en verdriet. Het is dus geen toeval dat wij het schone gordijn van het leven liever dicht houden. Zo maken wij het ons allen gemakkelijker. Op het uur van Jezus' dood scheurt het schone gordijn van de tempel open. Ieder mag vandaag met zijn of haar kruis tot bij Jezus komen. Al onze kruisen passen bij het zijne. Ze zijn uit hetzelfde hout gesneden.

Daarnaast kon Jezus enkel op het kruis de verzoening tot voltooiing brengen, die Hij had voorgeleefd. Verzoening is niet danig moeilijk zolang anderen je weinig ergs hebben aangedaan en je hun dus weinig te vergeven hebt. Verzoening wordt pas moeilijk wanneer je zonder schuld veroordeeld wordt en aan de schandpaal genageld. Dat onschuldig bekladden en veroordelen is helaas geen buitenlands verhaal. Het gebeurt ook bij ons en vaak op de meest opzichtige of brutale manier. De schandpalen en het bijhorende volksvermaak zijn hier niet verdwenen. "Vader, vergeef het hun, wat ze weten niet wat ze

doen”: het waren de bijna laatste woorden van Jezus. Enkel op het kruis van zijn schuldeloos lijden kon Hij dat ultieme woord van vergeving spreken.

Tenslotte kon Jezus enkel op het kruis het echte gelaat van God laten zien. Filosofen zullen God definiëren als degene die boven alle beperktheid staat en zeker boven alle lijden. Zulk een God kan enkel onbegrip oproepen. Wat weet zulk een God van de meest menselijke dramatiek die zich afspeelt in het lijden? Op Goede Vrijdag is God te zien op het gelaat van Jezus aan het kruis. Dat is geen God die zich op een veilige afstand houdt. Het is een God die in zijn mensgeworden Zoon aan den lijve ervaart waartoe menselijke haat en brutaliteit in staat zijn. “Wie Mij ziet, ziet de Vader” had Jezus gezegd. Wie zich geen God kan voorstellen die vreemd blijft aan ons lijden, heeft in Jezus voorgoed een bondgenoot gevonden.

“Dit is het kruis, waaraan de Redder van de wereld heeft gehangen”. Voor dat kruis mogen we straks knielen met grote eerbied en het vereren met oprechte dankbaarheid.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen